

Від музики до науки -

Саме так сталося в житті наймолодшого професора, видатного винахідника та талановитого підприємця Володимира Тарасенка

«Студентське життя було веселим»

Звичайна людина, завжди з веселим вогником в очах. З першого погляду

У такому томатному «лісі» можна й загубитися!

Довідка

Тарасенко Володимир Віталійович, професор кафедри сільгоспмашин, генеральний директор науково-виробничої компанії «РОСТА», народився 19 квітня 1959 року в місті Конотопі Сумської області в родині службовців. 1981 року закінчив факультет механізації сільського господарства МІМСУ.

не кожен зможе розпізнати в ньому видатну людину. І розповісти про себе погодився не одразу. Не тільки тому, що обмаль часу, а ще й тому, що не дуже любить розповідати про свої заслуги. А досягнень у нього чимало.

- До Мелітополя мої батьки Віталій Омелянович та Зінаїда Андріївна переїхали, коли я навчався в першому класі, - розпочав свою розповідь Володимир Віталійович. - Батько отримав призначення на посаду начальника відділу автоматизації і механізації на завод тракторних гідроагрегатів. Закінчував школу № 5, а до цього, за сімейними обставинами, змінив ще чотири. З хлопцями сходився швидко, адже захоплення футболом ріднить підлітків дуже швидко. Але більше мені подобалось займатись музикою - грав на баяні в ансамблі народних інструментів при Палаці піонерів. Люблю грати на гітарі. Навчаючись в десятому класі, працював у піонерських таборах вожатим і музичним керівником. Коли вступив до МІМСУ, продовжував займатись музикою, був художнім керівником у факультетському ВІА «Спектр». Грали на танцювальних вечорах в інституті і гуртожитку № 1, їздили з концертами по селах. Отже, життя в інституті не було нудним. Після третього курсу оженився, і, як ка-

Справам - час, але й відпочити не завадить.

В сільгосптехніці Володимир Віталійович великий дока.

жуть, в любові і злагоді прожили з дружиною Галиною вже тридцять років. Виростили двох синів, Дмитра і Станіслава. Старший син зараз працює у Львові програмістом, молодший - навчається в нашому університеті.

З МІСТА ЧЕРЕЗ СЕЛО ДО АСПІРАНТУРИ

Не кожен може передбачити свою долю. Міський хлопчина, який з інструментів любив тримати в руках музичні, Володимир з родинною опинився в селі Йосипівка Овідіопільсько-

лише Крок

го району Одеської області. Дев'ять років, не маючи власного житла, прожив він серед німецьких поселенців (в роки правління Катерини тут оселилася німецька діаспора). Розпочавши трудову діяльність на Одеській овочевій дослідній станції старшим інженером-механіком, поступово став займатись наукою. Працюючи завідувачем науково-дослідної лабораторії механізації овочівництва, заочно навчався в Московській аспірантурі. У 1986 році захистив кандидатську дисертацію в Харківському інституті механізації і електрифікації сільського господарства.

1989 рік - старший науковий співробітник в НІС нашого інституту. Продовжуючи плідно займатись науковою діяльністю, в 1992 році захистив докторську дисертацію при ВІСХМ ім. Горячкіна. На той час Володимир Віталійович був наймолодшим доктором технічних наук.

Наукові знання знадобились у підприємстві!

Він постійно удосконалює свій досвід, розширює виробництво. Колись завідував лабораторією з механізації збирання томатів (побудував 5 комбайнів «ТАКІ»), потім у місті з'явилися всім відомі «Голландские семена», а зараз - генеральний директор компанії «РОСТА», до складу якої входять три цехи з виробництва сільгосптехніки і робочих органів до них. На сьогоднішній день підпри-

ємство випускає біля 50 найменувань сільгоспмашин, які користуються великим попитом у фермерів і сільгоспвиробників. Працюють в компанії здебільшого випускники нашого інституту. Окрім цього, компанія «РОСТА» плідно співпрацює з нашим університетом: тут проходять навчання і практику наші студенти, ознайомлюючись з пристроями існуючих і нових машин; з новими дослідними зразками знайомляться наші вчені, спільно беруть участь у різних сільгоспвиставках.

Нагорода знайшла героя

За численні наукові досягнення і вагомий внесок у розвиток сільськогосподарського виробництва Володимир Віталійович удостоєний звання лауреата премії Ленінського комсомолу, нагороджений «Знаком Пошани», рішенням Колегії МАП України в 2009 році нагороджений знаком «Відмінник аграрної освіти та науки III ступеня».

Звичайно, робота посідає в житті Володимира Віталійовича значне місце, про що свідчать його досягнення. Але й на відпочинок треба знаходити час. І він при першій можливості вирушає на лоно природи з родиною, де відпочиває душею, грає на

улюбленій гітарі, співає пісні. Дуже полюбляє відвідувати клуб «Парнас», який збирається в сауні університету, і там він теж відповідальний за культурно-масові заходи. Об'їздив практично всю Європу і співпрацює з деякими закордонними фірмами, наприклад, AZUD.

У квітні наш веселий і доброзичливий професор відзначив 50-річний ювілей, а в травні, як і всі вчені, відзначає професійне свято - День науки. Тож вітаємо Вас, шановний Володимире Віталійовичу, зі святами! Щастя Вам, здоров'я, натхнення і творчих успіхів на довгі роки!

Підготувала
Світлана ТУРЧИНА.

На своєму робочому місці з генеральним директором компанії «Байер Кроп Саннс».

Робота науковців ТДАТУ не обходиться без професора В. В. Тарасенка.